

SARINO ISKUSTVO JAPANA (11.12.2011. do 08.01.2012.)

Prvo što želim reći jest da mi je ovih mjesec dana provedenih u Japanu bilo jedno od najvrijednijih iskustava u životu i htjela bi se zahvaliti svima koji su mi to omogućili.

Teško mi je reći što mi se najviše svidjelo tokom mog boravka u Japanu. Zaista mi je svaki dan bio bolji od prethodnog, ali ono što me se najviše dojmilo je upravo njihova kultura. Tu toplinu, ljubaznost i srdačnost zaista ne možete doživjeti nigdje drugdje na ovom svijetu. Od prvog dana mog boravka kod 'host' obitelji sam se osjećala divno i opušteno, upravo zbog njihove tople naravi. Poštovanje koje ljudi imaju jedni prema drugima je neopisivo i mogu reći da im se zaista divim, te da sam jako puno naučila iz tog odnosa.

Udomile su me dvije obitelji, obje smještene u Nagoyi. Naučila sam puno o njihovom načinu života, vjeri i kulturi. Svaki dan mi je bio ispunjen raznolikim aktivnostima. Obilazivši povijesna mjesta poput dvorca 'Inuyama', 'Meji Mura' muzeja, 'Kasadera' i 'Ise' hrama sam također puno naučila o povijesti Japana, te njihovom načinu razvijanja u poslijeratno doba.

Tjedan dana provela sam u kampu sa studentima iz Malezije, Australije i Japana, te članovima Lions Kluba. Posjetili smo Tokyo i Kyoto. Iako smo se tek upoznali, odmah sam se povezala s ostalim studentima, koji su mi ovaj boravak dodatno uljepšali. U Tokyu me se najviše dojmila poznata ulica Akihabara. Prije posjeta Tokyu zaista nisam mogla niti pojmiti koliko je to veliki grad i što znači toliko brojčana populacija. Također smo posjetili poznati toranj, 'Tokyo tower' visok 333 m te uživali u panoramskom pogledu na cijeli grad. Imali smo i čast prisustvovati tradicionalnoj ceremoniji ispijanja Japanskog zelenog čaja. Predvečer su u kampu bile organizirane razne radionice u sklopu kojih smo prezentirali našu zemlju. Osim što sam naučila ponešto o Maleziji i Australiji imala sam priliku predstaviti i lijepu našu.

Sljedeća destinacija bio je jedan predivan manji gradić, bivši glavni grad Japana, Kyoto. Požar koji je gotovo sve gradove sručio na zemlju na sreću je obišao ovaj grad te smo imali priliku uživati u staroj Japanskoj arhitekturi. Posjetili smo Golden Pavillion, Sanjusangendo Hall i Todaji Temple.

Nakon povratka svojim obiteljima, moj već polupuni raspored se nastavio popunjavati. Božić sam provela kod kuće sa svojom 'host' obitelji uz tradicionalan ručak i poslijepodnevno odmaranje. Oduševljena sam Japanskom hranom, osim najpoznatijeg sushija probala sam i druge delikatese poput 'okonomijaki', 'shabu shabu', 'unagi' itd.

Posjetila sam akvarij u luci Nagoye, gdje smo gledali predstavu s dupinima.

Novu godinu sam dočekala u lunaparku Nagashima Spaland, gdje smo moja 'host' sestra i ja uz vatromet i poznate pjevače plesnim koracima ušetale u novu 2012. godinu.

Moja obitelj mi je pripremila iznenađenje te sam imala sam priliku nositi kimono. Obišli smo dvorac Nagoye u stilu pravih gejši. Noć prije povratka u Hrvatsku išli smo na predstavu poznatog cirkusa 'Cirque du soleil Kooza'.

Toliko lijepih gesta zaista nisam očekivala. Imati veliko srce puno ljubavi je prava rijetkost. Hvala svim članovima Lions Kluba što su tako velikodušni i svojim volontiranjem uljepšavaju živote drugima. Ovaj put mi je zaista proširio vidike jer nakon provedenog vremena s tako divnim ljudima zaista poželim biti bolji čovjek.

S poštovanjem,

Sara

Moj put u Japan

S velikim oduševljenjem smo brat i ja prihvatili ponudu putovanja u Japan jer nas ta daleka zemlja privlači zbog svoje ljepote, običaja i kulture. Nakon cjelodnevnog putovanja zrakoplovom od Zagreba preko Amsterdama, u Osaki su nas dočekali domaćini. Ja sam ostala u Osaki, a brat je oputovao u Okajamu.

Imala sam krasne domaćine, obitelj s dva sina od 16 i 19 godina, te njihove djedove i bake koji žive u blizini. Svakodnevno su se izmjenjivale aktivnosti kojima su mi pružili mogućnost upoznavanja s ljudima, običajima, kulturom, prirodnim ljepotama...

Razgledavala sam hramove, parkove prirode, Akvarijum, zabavne parkove, studio za snimanje filmova, trgovačke centre ... Jela sam njihovu tradicionalnu hranu u raznim restoranima, naravno štapićima i učila kuhati. Priuštili su mi i cijeli obred oblačenja kimona, te proslavu Nove godine u krugu obitelji.

Jedan dio boravka u Japanu odvijao se u kampu u Kyotu s mladima iz Australije, Malezije, Novog Zelanda, Singapura i Perua. Tu smo se družili, igrali se na snijegu, učili raditi ikebane (cvjetne aranžmane) i origame (slaganje raznih oblika od papira).

Bilo mi je zanimljivo usporediti naš način života s njihovim te družiti se s mladima. Veoma su ljubazni, srdačni i pažljivi domaćini. Žao mi je što nismo mogli više komunicirati jer je njihovo znanje engleskog jezika veoma skromno.

Zemlja u kojoj izlazi sunce pružila mi je toplo gostoprimstvo i obogatila me rijetkim iskustvom.

Dora Katana-Martić

Moj boravak u Japanu

Zahvaljujući Lions klubu, proveo sam u dalekom Japanu skoro mjesec dana i upoznao se s njegovim ljepotama, običajima i kulturom.

Dugotrajni let od Zagreba, preko Amsterdama do Osake, prošao je brže no očekivano a prvi pogled na taj ogroman grad je bio zapanjujući. Dobri ljudi iz Lions kluba priredili su topao doček i odveli nas na tradicionalni ručak. Prvi zalogaji su bili neobični pošto sam izbirljiv ali nisam ostao razočaran hranom. Za svaki ukus postoji jelo. Nakon pozdrava sa sestrom koja ostaje u Osaki, krenuo sam na put za Okayamu gdje me isčekuje prva host obitelj.

Moja prva host obitelj bili su bračni par Okada i njihova trojica sinova. Oni rade u svojoj tvornici nedaleko od kuće u kojoj žive. Proizvode plastične kolce s posebnim vrhom koji se zove marker. Gospodin Takumi Okada i njegov sin Kengo pokazali su mi nevjerovatne građevine, tvornice, dvorce, škole, restorane i upoznali s ponosnim ljudima koji rade u njima. Svaki dan je bila avantura. Svaki dan nešto novo i zanimljivo. Puno povijesti, znamenitosti, tradicije, kulture, nove hrane, mirisa, boja... Stvarno nevjerovatno.

Proveo sam dva tjedna kod obitelji Okada, a zatim otišao sam u skijaški kamp zajedno s još šestero Leića iz Malezije. U tom kampu prvi put sam imao priliku isprobati onsen - japanske toplice, te učiti ostale članove kampa skijanju, pošto im je to bio prvi susret sa snijegom i skijanjem. U kampu smo imali prezentaciju ceremonije čaja, karaoke večer i predstavljanje svoje zemlje.

Nakon tri dana provedena u kampu, preselio sam se u Tottori kod druge host obitelji, bračni par u srednjim tridesetima i dvoje male djece. Zajedno s njima i njihovim prijateljima bio sam na skijanju, onsenu, shoppingu i u posjeti malom gradiću Hokuei, u kojem je rođen Gosho Aoyama, autor Detektiva Konana. Također, imao sam priliku posjetiti stare, tradicionalne restorane sa specifičnom hranom i načinom pripreme za tu regiju.

Uživao sam u svakom trenu provedenom u ovoj nevjerovatnoj zemlji. Japanci su me primili kao svoga i velika su mi inspiracija što se tiče očuvanja okoliša, dobrodušnosti, časti i ponosa. Veoma sam im zahvalan na velikom trudu i nastojanju da mi boravak u toj zemlji ostane u prekrasnom sjećanju i svemu što sam tamo vidio i naučio.

Rastali smo se sa željom da nas posjete u mojoj zemlji i da se nastavimo družiti.

Marin Katana-Martić

ISKUSTVA SUDIONIKA RAZMJENE 2011.

Dobar dan,

2011. godine u ljeto bio sam na razmjeni u Švicarskoj 4 puna tjedna. Boravio sam u alpskom djelu Švicarske gdje govore rumansch i švicarski njemački. Kada sam došao u Švicarsku sa avionom u Zurich, morao sam vlakom do tog mjesta, otprilike 3 sata vožnje, bilo je to ugodno iskustvo iako nisam bio baš upućen točno u plan puta i sve, ali bilo je lijepo vidjeti zapravo pola Švicarske kroz vlak. Tada sam došao u obitelj kod koje sam boravio u starom "hotelu", njime je upravljao moj zamjenski otac, a njegova obitelj živjela je u drugom selu, njih smo vidjeli samo jedanput. U ovoj obitelji bavili smo se jako puno sportom, planinarenjem, voženjem bickla, kajaka... Bilo je odlično, u obitelji nisam bio sam nego sa još 2 studenta iz Rusije i Poljske i 1 studenticom iz Moldavije. Nakon tjedan dana po mene je došla druga obitelj, oni su oboje bili u mirovini, i imali su 4 kćerke, od kojih su 2 živjele s njima. Mjesto boravka bilo je udaljeno svega sat vremena vožnje, preko jednog planinskog pojasa. U ovoj obitelji imao sam najbolje vrijeme ikad, to su bili najugodniji, najpristupačniji i najtopliji ljudi koje sam ikada upoznao, prihvatili su mene i studenta iz Poljske kao da smo njihovi pravi sinovi, nešto nevjerovatno. Nakon tjedan dana provedenih sa ovom krasnom obitelji u kojoj sam se zabavio kao nikad i vidio puno toga, došlo je vrijeme i za kamp. U kampu je bilo zabavno, edukativno i na kraju svega upoznao sam 32 studenta iz 26 različitih zemalja. Pravo iskustvo kakvo jedino Lions razmjena može pružiti. Ljudi su bili vrlo otvoreni i bez ikakvih predrasuda, kako i treba biti. Prijateljstva su nastajala iz dana u dan, a već prvi dan smo se svi vrlo dobro poznali. Vidjeli smo jako puno toga, a bitnije od toga stekli smo prijatelje koje ćemo imati za cijeli život, sa njima sam cijelo vrijeme u kontaktu i to je čar ovakve razmjene :)

Mislav

Ljeto 2011. bio sam u Turskoj u Aegean Youth Campu (čini mi se da se tako zvao) oko Izmira u 7./8. mjesecu.

Bilo je stvarno super, odlično sam se zabavio - host family je bila zabavna, svuda su me vodili, a i u kampu mi je bilo jako zanimljivo (voditelji su bili dosta tolerantni!). Vrijeme nas je svakako poslužilo. Zaista ne mogu nabrojati jednu negativnu stranu ovog iskustva koje sam proživio. Iduće godine bih ponovno htio putovati u sklopu Lions programa.

Juraj Puljić